

אור

הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

פרשת ראה ■ כ"ז אב תשע"ד 86

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

התורות שלמנו השבוע: ע"ב-ע"ט ח"ב

יום	התאריך בחודש	העמוד בליקו"מ ח"ב	ליקוי חתי
שבת	כ"ז	לו:	רי"ט
ראשון	כ"ח	לו:	ר"כ
שני	כ"ט	לו:	רכ"א
שלישי	ל'	לח:	רכ"ב
רביעי	א'	לח:	רכ"ג
חמישי	ב'	לט:	רכ"ד
שישי	ג'	לט:	רכ"ה

מעלת הלימוד

אמר: אם היה הבעל שם טוב שומע תורתו היה אצלו גם כן חדוש, אם היה רבי שמעון בר יוחאי שומע תורתו היה גם כן חדוש גם אז.
(חיי מוהר"ן - שפא)

תורה ע"ג ח"ב

שער החמישים

על-אף כל מה שעובר עליו. ואת זה עושים על-ידי אמירת תהלים בכוונת הלב.

"עקר ההתרחקות מהתשובה הוא מחמת שצריכין שאנו נתעורר לשוב אליו, וההתעוררות כראוי קשה מאד, ובכרט למי שכבר נתרחק ועשה מה שעשה, ואף על פי כן הכל חפצים ליראה שמו יתברך, אך קשה וכבד להם להתעורר וכלם רוצים שהשם יתברך יעורר אותם ויחזירם למוטב, אבל כשיודעים ומאמינים בהאמת שהשם יתברך בוחר בזה בעצמו שיהיה רצונו והפצנו תמיד להתקרב אליו ושאינו צריכין רק ליקח דברים ולשוב אליו, כמו שכתוב: "קחו עמכם דברים ושובו אל ה'..."

ומי שידע כל זאת באמת בנדאי בקל ישוב להשם יתברך מכל מקום שהוא אפלו אם יעבר עליו מה, כי תמיד יוכל ליקח דבורים מאתו יתברך אם ירצה עד אשר סוף כל סוף ישוב אליו וירחמנו. וזהו בחינת גדל מעלת אמירת תהלים שגלה הוא זכרונו לברכה, שעל ידי זה בנדאי נזכה לתשובה, ועל ידי זה תהיה הגאולה שלמה במהרה בימינו כל זמן שנעסק באמירת תהלים בכונה, להשמיע אָזְנוֹ וּלְבוֹ לְמַה שְׂאוֹמֵר, בְּנִדְאֵי יוֹשֵׁב לְהִשָּׁם יִתְבַּרְךְ, כי באמת הכל מאתו יתברך ואין השם יתברך חפץ רק הרצון וההתעוררות וההשתדלות אחר האמת, כי בלי שום התעוררות כלל אי אפשר, אבל באמת הכל מאתו יתברך."

לכל הסדרגות

"אשר לא נמצא שום רשע ובעל עברה בעולם שלא יוכל למצא את עצמו בספר תהלים הפולל כל באי עולם בכל הדורות ובכל המדרגות שבעולם מראש ועד סוף עד תכלית הירידה שאין ירידה אחריו רחמנא לצלן לכלם הוא

"מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים, פי אמירת תהלים מסגל לתשובה. כי יש נון שערי תשובה, ומ"ט שערים יכול כל אדם לכנס בהם ולהשיגם, אך שער החמישים הוא בחינת התשובה של השם יתברך בעצמו... והנה הכל חפצים ליראה את שמו, ואף על פי כן לאו כל אדם זוכה לעשות תשובה. כי יש אחד שאין לו התעוררות כלל לתשובה, ואפלו מי שיגש לו התעוררות לתשובה, אינו זוכה להגיע אל האות והשער של תשובה השיג לו; ואפלו אם מגיע לשם, יכול להיות שהשער של תשובה סגור, ומחמת כל זה אין האדם זוכה לתשובה. ועל ידי אמירת תהלים, אפלו מי שאין לו שום התעוררות לתשובה, הוא מתעורר לעשות תשובה, וגם זוכה על ידי תהלים להגיע אל השער ואות השיג לו ולפתח השער. נמצא שזוכה על ידי תהלים לעשות תשובה.

...וזה שאנו רואין, שבימי תשובה, דהיינו באלול ועשרת ימי תשובה, כל ישראל עוסקין אז באמירת תהלים, פי אמירת תהלים מסגל לתשובה פנ"ל. ועל כן הוא דבר גדול מאד לעסק תמיד באמירת תהלים, כי תהלים הוא התעוררות גדול מאד מאד להשם יתברך, אשרי שיאחז בו."

תשובה

כל יהודי רוצה, כל יהודי נכסף ומשתוקק, רק שהוא לא יודע איך חוזרים בתשובה, איך באמת מתנתקים מהרע ופותחים דף חדש...

אולם לאמיתו של דבר, השם יתברך אינו דורש מהאדם מעבר ליכולות שיש לו, השם יתברך רק מצפה לראות שהאדם רוצה, שהאדם מתעורר, שהוא כוסף לצאת מהרע ולהתקרב לה!"

ואת הרצון הנפלא הזה צריך להוציא במילים שוב ושוב, ועוד פעם להתפלל, ועוד פעם לכסוף,

לקוטי-הלכות הלכה למעשה

עפ"י הדף היומי בליקו"מ

הל' שלוחין ה'

א. אמונת חדוש העולם אי אפשר להשיג בשום שכל ומופת שכלי של הגיון כי אם על ידי רוח הקדש של הצדיק האמת שבכל דור שהראשון והרבי שבכלם הוא משה רבנו. (ה - ט)

ב. עקר התקון על ידי צדיקי אמת שבכל דור שיש להם איזה בחינת רוח הקדש גם עכשו, אבל צריכין לחפש ולבקש אחריו מאד בכל עת אפלו מי שכבר התחיל למצאו. (ה - י)

ג. אצל הצדיק הרבי האמת שיש לו תלמידים אינו כפשוטו מיתה ממש, חס ושלום, כמו שאר בני אדם, כי עקר החיות הוא חכמת התורה הקדושה, שרק היא החכמה האמתית המחיה כל הנפשות, ועל כן כל זמן שתלמידו של הצדיק קים ומגלה תורתו הקדושה בנדאי לא מת. (ה - יא)

ד. באמת צריכין לחפש את הצדיק האמת תמיד אפלו המקרבי אליו שישנו להתקרב אליו ביגיעות יותר ויותר כדי לקבל ממנו יותר ויותר עצות וכו'. כי הצדיק מסתתר בכל פעם מהעולם מחמת קלקולם ונתרחק מהם הרבה עד שקשה להם לקבל ולינק מאורו הגדול כי אם על ידי יגיעות ובקשה וחפוש הרבה. (ה - יב)

ה. צריכין לחפש ולבקש מאד מאד את זה התלמיד האמתי שקבל דעת רבו כראוי עד שיגש בדבוריו בחינת רוח הקדש, שעל ידי שמגלה באורי תורתו הקדושים של רבו זכרונו לברכה נתברר המדמה של כל המקרבי, וכל אחד כפי קרובו וכפי בקשתו וחפשו יותר מתברר אצלו המדמה יותר. (ה - יב)

ו. בכל דור ודור נמצאים כמה וכמה יחידים סגולה שיחתזקו בכל לטוטט ולחפש ולבקש את דבר ה' שהוא דברי חדושי תורה של הצדיקים האמתיים ויבקשו עד שימצאו התלמידים אמתיים שהם בבחינת יהושע ועל ידי זה תתחזק האמונה, שעל ידי זה יהיה חדוש העולם. (ה - יב)

ז. בחיני הצדיק צריכין לבקשו מאד, כי לפעמים נתבססה ונעלם אור הצדיק הרבי האמת על ידי בחינת קלפת עשו וישמעאל שמהם נמשכין כל מיני התנגדות והסתרות של הצדיק האמת שעל ידי זה אין יודעין ממנו. ואפלו מי שזוכה לבוא אצלו צריך גייעות לקבל ממנו מה שצריך וכו'. (ה - יג)

ח. בכל עת שישאל מתרשלים לחפש אחר הצדיק האמת שהוא בחינת משה אז מתעורר, חס ושלום קטרוג הרעה. (ה - יד)

ט. האדם יש לו בחינה וצריך לשום אל לבו שהוא פשה או בד שנקרא שיה או בד על שם האובדה מחמת שפבר נתרחק כל כך עד שכמעט אין לו דעת להבין שגאבד ונתרחק מהצדיק. (ה - טו)

"אבל אעפ"כ כל זמן אשר הוא חי ומרגיש בעצמו איזה חיות כל שהוא צריך לצעק, על כל פנים זה בעצמו 'תעיתי פשה אבד', עד שאין לי דעת כלל להיכן נאבדתי ונתרחקתי מבעל האבדה, אבל אני מבקש ומתחנן 'בקש עבדך וכו'', הינו בקש אתה את עבדך עד שתמצאני, כי אני נתרחקתי כל כך עד שאין בי דעת כמו שיה או בד ואז פשיצעק ויתחנן כך באמת כמה פעמים יהיה נחשב גם פן שמבקש ומחפש את הצדיק ואז יזכה למצאו, כי רחמי ה' יתברך ורחמי הצדיקים אמתיים אינם פלים לעולם."

י. צריכין גייעות הרבה וזמן זמנים הרבה עד שמוצאין אותו ואת הרוח הקדש שלו. כי צריכין לבקשו ולחפשו מאד מאד בעיר ובשוקים וברחובות בפרקים ובמדינות, כי בכל העסקים שעושין הן תורה ותפלה ומצוות והן משא ומתן ושאר עסקים צריכין לכוון בכל עשיה שעושין ובכל דרך ועיר וכרך שהולכין אולי יזכה על ידי עסק ונסיעה זאת למצוא את שאהבה נפשו זה משה שהוא בחינת הצדיק האמת. כי כל חיותו ותקנותו לצח וזרעו וכל דורותיו עד סוף כל הדורות, וכל הנפשות והעולמות התלוים בו ובזרעו כלם תלוים בהצדיק האמת. (ה - טז)

מעורר בצעקותיו ותפלותיו לשוב לה' יתברך. וכמו שמבאר אדוננו מורנו ורבנו זכרוננו לברכה (בלקוטי תנ"א בסימן ע"ג) שתהלים מסגל לתשובה."2

הגאולה

בכח אמירת תהילים מתעורר שכל ואור נפלא, שעל-ידי-זה האדם, איך שהוא ואיפה שהוא הוא אינו מפסיק מלצעוק לה', ובכח זה יתתקן הכל והשם יתברך יאיר את פניו אלינו ויוציא אותנו מהגלות.

"כי זה הוכיח בין השם יתברך ובין ישראל, שהשם יתברך צועק אלינו: "שובו אלי ואשובה אליכם", שאנחנו נשוב תחלה. וישראל אומרים: "השיבנו ה' אליך ונשובה וכו'", שהוא ישיבנו אליו וכמובא בספרים.

ועל ידי תהלים... שאמר על ידי דוד מלך ישראל, שהוא בחינת משיח שיזכה להשיג שער החמשים שכולל הכל, שהוא שכל נפלא שזוכין על ידי זה להכניס בלב ישראל שיצעקו תמיד להשם יתברך שישבינו אליו. ועל ידי זה בעצמו יהיה נחשב להתעוררות שלנו פאלו אנו שבים אליו מעצמנו, כי באמת כל צעקתו יתברך שצועק אלינו שובו אלי וכו', פונתו זה בעצמו שאנחנו נצעק אליו תמיד, "השיבנו ה' אליך וכו'".

נמצא, שבאמת לאמתו אין מחלקת וחלוק כלל בין פניסת ישראל ובין השם יתברך, רק שאין כל אחד מבין פונתו הקדושה. וכל זה מחמת שלא נתגלה עדין שער החמשים, אבל על ידי התהלים נמשך הארת שער החמשים שכולל הכל מתתא לעילא ומעלא לתתא, עד שזוכה לצעק אליו תמיד איך שיהיה ועל ידי זה יתתקן הכל."1

התקווה

הגלות הנוראה שאנו נמצאים בה נמשכת משער החמישים של הטומאה, ועל-כן תקוותנו על-ידי עצות אמיתיות הנמשכות משער החמישים של הקדושה, וכל אלו העצות כלולות בתהילים שהוא השער החמישים של הקדושה.

"כי עכשו כל תקוותנו הוא רק על ידי אמתיות העצות הקדושות התמימות הנמשכין מההתנוצצות משיח שהתחיל להתנוצץ מימי האריז"ל. וכל מה שמתקרבין יותר לביאת משיח, אף על פי שהצרות הנפש מתגברין יותר, אבל ברחמינו גם התנוצצות משיח מתנוצץ בכל פעם יותר. וכמו שספרים ענין זה בשם הרב הקדוש מברדיטשוב זכר צדיק וקדוש לברכה. ועקר אלו העצות האמתיות נמשכין מבחינת שער החמשים שנגלה משיח צדקנו. וכלל העצות פלוים בספר תהלים שהם חסדי דוד הנאמנים, שהם בחינת נו"ה, בחינת עצות קדושות ונפלאות מאד (כפדוע שחסדי דוד הם בחינת נו"ה בחינת עצות), הינו לצעק תמיד להשם יתברך יהיה איך שיהיה.

כי הגלות של עכשו נמשך מבחינת שער החמשים של הטמאה, רחמנא לצלן, שמשם אי אפשר לצאת כי אם בישועת ה' וחסדו הנפלא. ועל פן זה הגלות האחרון הכביד מאד מאד ומתארך מאד בעוונות הרבים ועקר הוא גלות הנפש מה שאנו רחוקים כל כך כל כך מאבינו שבשמים ואין לנו שום עצה ותקוה כי

גם תהלים מסגל לתשובה ויש בה שיכות למדת הבינה כמובא בלקוטי מוהר"ן תנ"א סימן ע"ג (ועין גם לעיל באת ט"ז) ויש לרמוז כי על פן נמצא בו קמ"ט מזמורים (כי השני מזמורים הראשונים נחשבים כאחת כמובאר במשכת ברכת דף ט ע"ב בסופו).
כמספר "נחמן" עם הפולל.
(כוכבי אור - חכמה ובינה כ"ז)

אם על ידי הדבור לדבר ולצעק הרבה להשם יתברך ולומר תחנונות ובקשות וכו' הרבה להשם יתברך בכל יום ויום וללמד תורה הרבה."1

התשובה

אסור לעזוב ל-ע-ו-ל-ם את עבודת התפילה ואמירת התהלים, כי סוף כל סוף בוודאי יזכה...

"מי שילך בדרך זה בודאי יזכה לעולם הבא, כי על ידי זה עקר התשובה וההתקרבות אליו יתברך מפל מקום שהוא, דהינו אף על פי שאינו זוכה להתנגע ולטרח בעבודתו יתברך כמו הצדיקים והכשרים והחסידים שלפנינו שאפלו הקטנים שבהם יגעו וטרחו מאד מאד בתעניתים רבים ובסגופים קשים ועצומים רבים מאד, ואם אינו זוכה לזה אף על פי שיוצע בנפשו שהיה צריך לזה לפי עוונותיו ופגמיו המרבים. ואפלו אם יודע בעצמו שגם עתה עובר עליו מה שעובר בכל עת וכו', אף על פי כן אם לא ניח את עצמו לפל לעולם ויחזק את עצמו לדבר דבורים, על כל פנים תמיד לפני השם יתברך בצעקות ותחנונות ובקשות הרבה להשם יתברך, בודאי סוף כל סוף ישוב להשם יתברך."1

דוד המלך

"אמירת תהלים מעלה גדולה כאלו אמרם דוד המלך בעצמו. כי הוא אמרם ברוח הקודש, והרוח הקודש מונח בתוך התיבות וכשאומרם הוא מעורר ברוח פיו את הרוח הקודש עד שנחשב כאילו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו. והוא מסוגל מאד לרפאות החולה להיות לו בטחון רק על השם יתברך, שעל ידי אמירת תהלים יושיעו ה'. והבטחון הוא בחינת משענת כמו שהאדם נשען על המטה כן הוא נשען על הבטחון שבוטח שיושיעו ה' כמו שאמר דוד: "ויהי ה' למשען לי".3

התפילה השלימה

תהלים שהיא התפילה בשביל צרכי הנשמה, היא שווה לתורה ואף גבוה ממנה.

"עקר התפלה השלמה היא כשאדם מתפלל רק על צרכי נשמתו בעצמו, דהינו שכל תפלותיו לזכות ליראת ד' ועבודתו יתברך. ותפלה פזאת אינה טפלה לתורה, אדרבא, תפלה פזאת היא עקר קיום התורה, מאחר שמבקש רק לקיים את התורה, שזה עקר שלמות התורה, כי לא המדרש הוא העקר אלא המעשה. וזאת התפלה היא שנה עם התורה ונבה ממנה, כי עקר הפונה בלמוד התורה הוא לקיים את התורה, כי לא המדרש הוא העקר אלא המעשה. וזהו פונתו בתפלתו שמבקש ליראה את ד' ולקיים את התורה... אבל על ידי תפלה

יכולין לזפות ליראת שמים, שזוהו בחינת כל ספר תהלים שיסד דוד המלך, עליו השלום, שכלו תפלות לזפות ליראת שמים ולעבודתו יתברך.⁴

למנצח

"זוהו בחינת כל ספר תהלים, שיסד דוד המלך עליו השלום שהוא שרש מלכות משיח, שהוא היה לוחם מלחמות ה' כל ימיו בגשמיית ורוחניות ונצח כלם על ידי הדבור פה דהינו על ידי רבוי תפלות בלי שעור עד שכלל כלם ברוח קדשו בספר תהלים. ועל פן זכה באמת למלכות נצחי שהיא מלכות משיח.

וזוהו בחינת 'למנצח' שהתחיל בהם רב המזמורים שבתהלים, פי עקר אמירת תהלים, העקר הוא בבחינת למנצח שצריכין להתגבר בזה בנצחון גדול ממש כמו הלוחם מלחמה שצריך לזהר שלא יאבד את לבבו. ויש בין שרי המלחמה כמה למודים על זה לחזק את לב אנשי החיל בשעת המלחמה שלא יאבדו לבבם. כמו כן ממש הוא בענין זה שצריכין לחזק את עצמו בכל עת מאד ולידע ולהאמין שאיך שהיא יש כח גדול להדבור מאד מאד, פי עקר הנצחון על ידי הדבור. וזוהו בחינת למנצח שהצריך לכל פעם קדם המזמור, באומר ומזכיר ומזהיר לכל מי שרוצה לכנס ללחם מלחמת ה' שהוא מכרך בזה פי רק בשביל זה נברא, והוא מלמד כלל אחד שכל מי שרוצה להיות מנצח במלחמה זאת יאמר מזמור זה או מזמור זה בפה מלא. וזוהו למנצח והבו.

וכן הוא מחזק את עצמו בדבורו ואומר על עצמו למנצח מזמור לדוד, שהמזמור הזה הוא לדוד שהוא המנצח את הכל בדבורו הקדוש. פי כן צריכין לחזק את עצמו הרבה פשוטין לעסק בתפלה ושיחה ודבור בינו לבין קונו, ולהאמין שבנדאי ינצח על ידי זה אם יהיה חזק בזה לעסק בזה כל ימיו עד הסוף עד שתצא נפשו יהיה איך שיהיה, שזה נקרא מנצח בנדאי, פי איך שיהיה כבר נצח הרבה על ידי דבורו הקדוש שדבר ובקש מה' יתברך להתקרב אליו. פי כל מה שעושין בשביל נצחון דקדשה נשאר קיים לעולם, בפרט דבור וקול של תפלה שיקר מהכל.⁴

פרנסה

חובה להתחזק באמונה ולזכור שהפרנסה מה', כך שתמיד ימצא לנפשו כמה שעות לעסוק באמירת תהלים והתבודדות.

"המניעה הגדולה על זה היא הפרנסה. והוא חסרון אמונה שאינו מתחזק להאמין שהפרנסה רק מאתו יתברך, ועל זה הניח את עצמו הבעל דבר עתה מאד על כל אחד ואחד להטרידו כל ימי חייו בטרדת הפרנסה עד שאינו מניחו אפילו לצעק להשם יתברך כראוי. וזה נמשך משער החמשים של הטמאה שמשם הגלות הזה שמשם קשה מאד מאד לצאת.

והוא בחינת מה שאמר אדוננו, מורנו ורבונו, זכרונו לברכה, במעשה של הבעל תפלה, שמכל התאוות ומדות רעות יכולין לצאת, אבל מתאנות ממון אי אפשר להוציא פי אם

על ידי הדרך וכו'... רק יבטח בה' שהוא יתברך יפרנסו ברחמי ואפילו אם הוא בעל משא ומתן או מלאכה, אף על פי כן ידע האמת, פי לא בכח יגבר איש. ואם יעשה מה שיעשה אינו יכול לקבל פרנסתו על ידי יגיעתו וטרחתו לבד פי אם ביטוח ה' וחסדו, כאשר יודע כל אחד בעצמו שעקר הפרנסה פשהשם יתברך מזמין לו איזה רוח וכיוצא. ומכל שכן הטרדות והדאגות שאינם מועילים כלל, אדרבא, מזיקים הרבה לפרנסה, על פן אפילו הבעל משא ומתן ומלאכה יכול למצא לנפשו כמה שעות ביום שיעסק בהם באמירת תהלים והתבודדות וכו' לקדש הדבור של הא"ב ועל ידי זה ישוב בנדאי להשם יתברך.¹

תפ"ה

"מובא בליקוטי תנינא סימן ע"ג: "אמירת תהלים מסוגל לתשובה ופוחח את השערים, כי בכל תפילה צריכין לבקש שתתקבל בשער השייך לשבטו, אבל אמירת תהלים פוחח את כל השערים" ע"כ.

ידוע שתהלים גימטריא 'תפ"ה', ותפ"ה ראשי תיבות: תשובה פוחח את השערים, שתהלים מסוגל לדברים האלו."

1. ליקוטי הלכות או"ח - קריאת שמע ה.
2. ליקוטי הלכות יו"ד - ערלה ד.
3. שיחות הר"ן - צ"ח.
4. ליקוטי הלכות או"ח - ראש חדש ה.
5. ליקוטי הלכות או"ח - ברכות הראיה וברכות פרטיות ה'.
6. כלילת יופי - ר' אלעזר מרדכי רוזנפלד ע"ה.

לעשות
חתורות
תפילות

רבנו של עולם אב הרחמן, זכנו ברחמיך הרבים, שנזכה לעסוק באמירת תהלים כל ימינו. ותעזרני אותי ואת כל בני ביתי בכלל ישראל עמד, שאזכה בכל יום ויום לומר תהלים הרבה בהתעוררות גדול בלב שלם באמת, ואזכה להטות לבבי היטב להשמיע לאזני מה שאני מוציא בפי, באופן שאזכה למצוא עצמי בכל דרגא ודרגא בתוך פסוקי תהלים הקדושים הכלולים מכל נשמות ישראל ומכל המדרגות שבעולם, מן תכלית מדרגה העליונה עד תכלית דיוטא התחתונה. (ליקוטי תפילות ח"ב - ל"ו)

תו' ע"ב ח"ב

מאחורי הסיפור

"דע, פי עקר החיים היא התורה, כמו שכתוב: "כי הוא חייך וארך ימיך", וכל הפורש מן התורה כפורש מן החיים." (ליקוטי מוה"ר"ן - ע"ב ח"ב)

אהבת תורה
טיפר לי מופלג גדול, המלמד שעסק במלמדות בבית אדמו"ר הזקן נייע, (בעל התניא) שפעם נסע אדמו"ר הקדוש הרב מו"ה דובער זייע (המגיד ממעזריטש) לקהילת קודש שקלאו ונשתהה שם ימים אחדים. והיצר לו מאוד מהביטול תורה, ונסע לביתו במהירות עד שנפל סוס מהעגלה. וכבוד קדשו לא חש לזה וציוה להעגלון שירדוף את הסוסים עד מקום שידו מגעת. והעת היה קור גדול מאוד, ולא רצה לעמוד בשום מלון לחמם מעט. וגם העגלון אמר שלא

תו' ע"ב ח"ב

מאחורי הסיפור

"על ידי שראין את עצמו עם הצדיק, על ידי זה סקבלין גדלה. ועקר הגדלה היא שפלות." (ליקו"ט תורה ע"ב ח"ב)

וכאשר חזר מבית התפילה אחר כל אלו הכוונות ובמוחו כיוון כל הדרך הכוונה המיוחדת והלך בטח שיפנו לו הדרך, ולכן לא השגיח מי הולך, והאיך הולך, רק הלך מישור בטח וכאשר בא אל מקום הצר והלך כך בודאי, פגע בו איזה נכרי והשליכו למטה על הארץ כדרכם כאשר פוגעים בישראל אף שנותן להם הדרך. וחרה לו מאוד, בפרט כאשר אחר כך תיכף הלך הרב ייבי ז"ל וכל אחד פנה לו הדרך חרה לו עוד יותר, עד שהסכים בדעתו לשאול פי הרב ייבי ז"ל מדוע הוא זאת? ואם יש לו איזה כוונה מיוחדת לזה אז יודיעהו גם לו. וענה אותו הרב ייבי ז"ל בזה הלשון: חס ושלום אין שום כוונות, רק החילוק אני וביניכם אשר כל ההארוואניע [העבודה] שלי, איך זאל זין איהר (היינו איש פשוט) אין אייער ההארוואניע שלי אזי איהר זאלט זיין איך וכל עבודתי הוא להיות אתה, ואתה כל עבודתך הוא להיות כמוני. (כלומר שאני אינני מחפש להיות חשוב, ועל-כן מכבדים אותי. ואתה, שהינך מחפש להיות חשוב, על-כן אין מכבדים אותך)."

שפלות
זרכו של הרב הצדיק הרב ייבי ז"ל היה שהלך מעוטף בטלית ומעוטר בתפילין מביתו לבית הכנסת. והנה בהעיר אוסטראה היה טיט ורפש גדול על פני הרחוב. ועשו שם מסילת עץ גבוה מעט אך צרה מאוד באופן כשפגעו שני אנשים הוכרח אחד להמתין עד שילך חבירו ואז היה יכול גם הוא לילך. וכאשר הרב ייבי ז"ל הלך מעוטף בטלית לבית הכנסת וכן מבית הכנסת לביתו אזי כל אחד פינה הדרך ונתן לו לילך מקודם, אף העכו"ם הנכרים וכן אף שרי המלוכה הגדולים פנו לו הדרך ביראת הכבוד. והיה שם רב אחד אשר קנא לו על זה מדוע לא יתנו גם לו הכבוד הזה. ופעם אחת התאמץ מאוד לכוונה גדולה וילך למקוה מקודם וכיוון כל הכוונות מספר האר"י ז"ל וכוונה מיוחדת על שם הפסוק "והיה כי יראו וכו' כי שם נקרא וכו"י והוא היה בעל מקובל גדול,

ר"ח א'לו'ל - ל'בושה ו'תשחק ליום א'חרון (ליקרום - כ"א)

"והנה ימי המשפט והדין הגדול של ראש השנה ממשמין ובאין וכבר ברכו ראש חדש אלול וצריכין לרעד ולפחד מאד ממשפט הזה שנוגע לחיים נצחיים ואי אפשר לשחד בממון ולפיס בדברים... ותכף שזוכרין ביראת ה' אף על פי שיועיים כל אחד בנפשו שאינו נקי כלל אף על פי כן יכולים לשמח ולחיות חיים אמתיים פי יראת ה' תוסיף ימים, בחינת יראת ה' לחיים, וזה עקר שלמות היראה שדיקא על ידי היראה הגדולה יגיע לשמחה כמו שכתוב וגילו ברעדה, ועקר בכח הצדיק האמת, כי מאחר שזוכרין איך צריכין לפחד ולרעד מעצם הפגמים וכו' תכף מחיין ומשמחין עצמן מה שאנו סמוכין בכח גדול ונפלא כזה וכו'".

(עלים לתרופה - מכתב קע"ט)

להתעורר ולהשתוקק ולהתייגע להתקרב לדודי

ותשיש כגבור לרוץ ארח, כי הבחירה חפשית תמיד, והבא לטהר מסעין לו וכו', ותזכה להיות בקי בהלכה וכו' שזהו סוד פנינת אלול כפדוע לה, אשרינו שאנו זוכים לינדע מסודות כאלה שהם דרכים נפלאים לכל אחד לעבודתו יתברך! איני לדודי ודודי לי? יזכנו ללכת בהם באמת, וזהו בעצמו הפונה שאני צריך להתעורר ולהשתוקק ולהתייגע ולהתקרב לדודי יתברך ולהיות בקי בזה, ודודי לי יזכנו ויעזרנו לקרבנו אליו בחמלתו וכו'.

(עלים לתרופה - מכתב ק"ח)

תנ"ך

בימי אלול ועשרת ימי תשובה וימים נוראים עד הושענא רבא צווה לכמה אנשים לומר אז כל ספרי תנ"ך מתחלתם ועד סופם. וגם הוא בעצמו נהג כך כמה פעמים. גם היה גומר כמה ספרים בימים הללו, ואיני זוכר לבארם היטב.

(שיחות הר"ן - רנ"א)

...תאמר בלב שלם ברוך שהחנינו וקימנו והגיענו לזמן הזה. לזכות להתועד יחד עם אנשי אמת אנשים פשרים להתקבץ על ציון הקדוש של הצדיק הקדוש שהבטיח לעזור לכל מי שיבוא אליו, בפרט בערב ראש השנה ולהמנות יחד בראש השנה אצלנו מה אמר לה אחי מעט מעט שמעת והבנת מרחוק, אבל יותר מזה בני הזהר והזהר שלא תהיה חס ושלום בכלל חסרון לא יוכל להמנות שדרכו רבותינו זכרונם לברכה זה שנמנו חבכיו וכו'. בפרט לעסק קדוש ונורא כזה.

(עלים לתרופה - מכתב שלי"ז)

עד כמה זוכה הנמצא אצל הצדיק בראש השנה, כמה זה משפיע עליו ומשנה אותו, עד כדי כך-- שבכל מקום שהוא נמצא, מתעורר ומתגלה שם קדושת ארץ-ישראל.

"מי שיודע מארץ ישראל, שטעם באמת טעם ארץ ישראל, הוא יכול להפיר באחר, אם היה אצל צדיק על ראש השנה אם לאו, ואם אותו הצדיק הוא גדול במעלה או קטן, ואם הוא צדיק אמת אם לאו, או אם הוא בעצמו צדיק."

(ליקוטי מוהר"ן - תנינא מי)

"כי מי שזוכה להיות אצל צדיק אמת על ראש השנה, אזי בכל מקום שהאיש הזה מסתכל, נעשה אותו האויר בחינת אוירא דארץ ישראל, ועל כן מי שיודע מטעם ארץ ישראל כל אחד לפי ערכו, הוא מחויב להרגיש ארץ ישראל כשפוגע ומתועד יחד עם זה האיש, שהיה אצל הצדיק אמת על ראש השנה, כי על ידו נעשה האויר בבחינת ארץ ישראל כנ"ל."

(ספר המידות - ערך צדיק ח"ב - כ"א)

"ומסיים שם בטעמו כי על ידי זה האיש שהיה אצל הצדיק אמת על ראש השנה נעשה האויר בבחינת ארץ ישראל בכל מקום שהוא מסתכל בו. ומרגישו טעם ארץ ישראל שם וכו'. ואמר שהוא ידע זאת מקדם כי קדם שהיה בארץ ישראל היה משתוקק מאד לארץ ישראל. ופעם אחד התועד יחד עם איש אחד. ונתעורר לו תשוקה גדולה לארץ ישראל. והבין שזה האיש היה בנדאי אצל הצדיקים על ראש השנה. ושאל את אותו האיש. וכן הנה. כי ספר לו שהיה אצל כמה צדיקים על ראש השנה וכו'. (ועין ענין זה בשיחות שלו. (חיי"מ - נ"ד) נמצא שעל ידי זה האיש שזוכה לעינים הנ"ל שבכל מקום שהוא מסתכל נעשה בחינת ארץ ישראל אפלו בחוץ לארץ. על ידי זה חוזרים ומשתוקקים ביותר לארץ ישראל ממש. כי נתגלה קדשת ארץ ישראל ביותר על ידי זה האיש."

(ליקוטי הלכות או"ח - ברכת המזון ומים אחרונים ד)

ראש השנה אצל הצדיק

וזה בחינת ראש השנה שאז כל ישראל עוסקין בזה שכל אחד טורח ומתייגע לבא להקבוצ הקדוש של ישראל שזהו בחינת בתוך עמי אנכי יושבת, הנאמר על ראש השנה כמו שאיתא בזהר הקדוש. ואפלו מכל הפקרים ומקומות הרחוקים מתקבצים אל המקום שיש קבוצ מישראל.

והעקר כשזוכין לבא להצדיקים האמתיים פאשר נוהגין כל ישראל לנסע לצדיקים על ראש השנה, כי עקר הקבוצ וקיומו הוא על ידי הצדיק הרועה האמת בחינת משה.

(ליקוטי הלכות או"ח - נטילת ידים לסעודה ובציעת הפתו - פ"ט)

לקוטי מוהר"ן
תורה ע"ג ח"ב
אפלו מי שאין לו שום התעוררות לתשובה יזכה על-ידי אמירת תהלים להתעורר לתשובה וגם להגיע אל השער השני לנשמתו ולפתח השער עד שיזכה לתשובה שלמה.
(קיצור ליקוטי)